

Grad vil virke opløstende og styrkende paa ham.

Naar jeg nu skal gaae nærmere ind paa den Maade, hvorpaa dette skal stee, da vil jeg først gjøre den almindelige Bemærkning ligeoverfor en tidligere æret Taler (Madvig), at den garanterede Livrente og Forsørgelsesanstalt af 1842 ganske vist tilbyder Muligheden af at tegne ligesaa smaa Forsikringer som dem, hvorom der her er Tale, men at det ikke er Størrelsen af den forsikrede Sum, som det egentlig kommer an paa, men, som af et andet æret Medlem bemærket, den Maade, hvorpaa, og den Bet., ad hvilken det tilbydes at kunne opnaae Forsikringen. Det ærede Medlem, til hvem jeg sigter, vil ikke have overseet, at man navnlig i Lovforslagets § 6 ganske overordentligt stærkt har søgt at rette sig efter den vedkommende Befolknings Leilighed, idet man ikke blot har ladet være at fastsætte nogetsomhelst Minimum for Forsikringen for at give Befolkningen Leilighed til at benytte den med saa smaa Beløb, som dens Omstændigheder tillade, men man derhos ved at gaae ned endog saa til ugentlige Betalinger har søgt at gjøre Afgang til Anstalten saa let som muligt. Jeg kommer derved ind paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem, til hvem jeg sigter, væsentligt dvælede ved, og som ogsaa et andet Medlem — jeg troer, at det var den første ærede Taler (Brindt Seibelin) — opholdt sig ved, nemlig Tanken om at forene den her foreslaaede Anstalt med den alt bestaaende. Jeg skal da ganske uforbeholdent sige, hvorfor jeg ikke har foreslaaet, at dette skal stee, skjøndt det, naar Staten allerede har een garanteret Anstalt med et i det Mindste udbortes lignende Formaal, er klart, at den Tanke maa ligge nær at udvide eller forandre den saaledes, at den ogsaa kunde tjene det Formaal, som der her er Spørgsmaal om. Jeg vil heller ikke benegte Muligheden af, at noget Saadant kunde stee, men, naar jeg ikke i dette Dieblik og i dette Lovforslag, hvor der er Spørgsmaal om at grundlægge en ny Anstalt, har anseet det for hensigtsmæssigt at stille den under den alt bestaaende Anstalts Egide, da er det, som jeg uforbeholdent vil udtale, væsentligt Hensynet til den Bestyrelsesform, der fortiden er den

lovbestemte ved den bestaaende Anstalt, der har bevirket dette. Ærede Medlemmer ville jo nemlig erindre, at denne Anstalt bestyres af en Commission af 5 Medlemmer. Det er nu i og for sig allerede en Banstørelighed at have en collegial Bestyrelse, naar Talen er om at sætte et Institut i Værk, der aldeles utvivlsomt kræver megen Indsigt, megen Energi og navnlig en aldeles ubetinget Interesse for den Sag, som man skal tjene, og hvor der altsaa vil være Banstøreligheder nok at overvinde, som jeg troer vilde drufne i en Bestyrelse af 5 Medlemmer. Men ikke nok med, at der er 5 Medlemmer i den nævnte Bestyrelse, men der er blandt samtlige disse 5 Medlemmer ikke eet, der er henviist til at offere Anstalten sin hele Tid og sin hele Virksomhed. Med Undtagelse af en af Directeurerne, der er en ældre Mand, en pensioneret Embedsmand, ere samtlige de Andre Mænd, hvem disse Stillinger ere betroede som Bistillinger; de have andre Embeder ved Siden af, som de skulle passe, og det er altsaa ganske naturligt, at man ikke kan forbre eller vente, at de skulle offere hele deres Tid eller Energi paa en saadan Anstalts Bestyrelse. At jeg heller ikke troede at kunne vente nogen gunstig Modtagelse af en saadan Tilvært i Virksomhed, som den omhandlede vilde være, lægger jeg ikke Skjul paa, og jeg skal i saa Henseende bemærke, at jeg, da jeg havde bestemt mig til at forelægge et saadant Lovforslag som det foreliggende, og anmodede Bestyrelsen for den bestaaende Anstalt om at ville udarbejde et Udkast dertil, fik det Svar, at Bestyrelsen vistnok ikke vilde vægre sig derved, dog kun forsaavidt man vilde ikke blot betale det Extraarbejde, der i saa Fald skulde gjøres — hvad jeg erkjender for rimeligt —, men ogsaa honorere det Medlem af Bestyrelsen, der skulde have med det at gjøre. Men, uanset dette, er der trods den store udbortes Lighed, som findes mellem de tvende Anstalter, den bestaaende og den foreslaaede, en større Ulighed, end det egentligt seer ud til. Et æret Medlem har allerede henviist til Forskjelligheden i de Classers Aar, der skulle benytte disse Anstalter, navnlig ved at omtale Mortalitetens Tabellerne, og, skjøndt jeg ikke troer, at man af Hensyn til, at der muligt er Forskjel paa Dødeligheden i de forskjel-